

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 92633/2021
08.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марија Лазаревић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници већа одржаној дана 08.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Други основни суд у Београду за поступање у предмету Првог основног суда у Београду Прр 289/20.

Образложење

Први основни суд у Београду је, уз допис од 24.06.2021. године, Врховном касационом суду доставио предмет Прр 289/20 са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у означеном предмету, у смислу члана 62. Закона о парничном поступку, односно члана 32. Устава Републике Србије и члана 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода, јер тужилца поднетом тужбом тражи накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду И број 19989/14.

Одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, на основу члана 62. став 7. у вези става 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да је захтев основан.

Чланом 62. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Према ставу 7. истог члана о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Имајући у виду цитирану законску одредбу, као и наводе из захтева за делегацију надлежности, Врховни касациони суд је у конкретном случају утврдио да је захтев за делегацију основан, јер разлози изнети у захтеву представљају оправдане разлоге за делегацију другом суду. Наиме, тужилца тужбом од Републике Србије

потражује исплату дуга због повреде права на суђење у разумном року, до којег је дошло у предмету Првог основног суда у Београду И број 19989/14, па имајући у виду да је тужба поднета Првом основном суд у Београду, дакле управо суду који је према наводима тужбе проузроковао штету тужиљи, повредом права на суђење у разумном року, то је захтев за одређивање другог стварно надлежног суда оправдан.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 62. ЗПП одлучио као у изреци решења.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић